

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/37/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8724201215
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8724201215.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Eduarda Valenčina a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD., v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. - D., D. XXXX/X, právne zastúpená: Advokátska kancelária Sobek s.r.o., so sídlom Přerovská 938/3, Bardejov, IČO: 53 519 299, proti žalovanému: E. F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., I. XXX/XX, v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. g) a h) Civilného sporového poriadku, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č.k. 19C/18/2024-20 zo dňa 21.03.2024 v spojení s dopĺňacím uznesením č.k. 19C/18/2024-64 zo dňa 02.08.2024, takto

rozhodol:

- O d m i e t a odvolanie žalovaného proti výroku III. uznesenia súdu prvej inštancie zo dňa 21.03.2024.
- Vo zvyšku m e n í uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 21.03.2024 v spojení s dopĺňacím uznesením zo dňa 02.08.2024 tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .
- P r i z n á v a žalovanému nárok na náhradu trov prvoinstančného a odvolacieho konania voči žalobkyni v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

- Okresný súd Poprad ako súd prvej inštancie odvolaním napadnutým uznesením zo dňa 21.03.2024 rozhodol tak, že:
 - Súd n a r i a d ť u j e neodkladné opatrenie, ktorým ukladá žalovanému zákaz približovania sa k osobe žalobkyne na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov s tým, že pokiaľ by títo boli spoločne predvolaní na procesné úkony súdu v priestoroch budovy súdu, alebo na akékoľvek iné procesné úkony orgánov činných v trestnom konaní, alebo iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených, na dobu vykonávania jednotlivých procesných úkonov sa tento zákaz nevzťahuje.
 - Súd u k l a d á žalovanému povinnosť zdržať sa akéhokoľvek kontaktovania žalobkyne, a to písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami priamo alebo prostredníctvom tretích osôb.
 - V prevyšujúcej časti sú návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .
 - Žalobkyňa m á voči žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania, ktoré budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

- Dopĺňacím uznesením zo dňa 02.08.2024 súd prvej inštancie rozhodol tak, že doplnil svoje uznesenie zo dňa 21.03.204 o výrok V., ktorý znie takto:

V. Súd poučuje žalovaného, že môže podať proti žalobkyni žalobu vo veci samej, žalobcu E. F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., I. XXX/XX, proti žalovanej A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. - D., D. XXXX/X, ktorou sa bude domáhať nároku na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia. Ak žaloba vo veci samej nebude podaná,

neodkladné opatrenie nezanikne, pretože obsahuje trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Ak žaloba vo veci samej podaná bude, neodkladné opatrenie bude trvať až do rozhodnutia vo veci samej.

3. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia poukázal na to, že žalobkyňa okrem výrokov I., II., ktorým súd vyhovel, navrhla taktiež, aby nariadil kontrolu dodržiavania neodkladným opatrením nariadených povinností a zákazu technickými prostriedkami, a to osobným identifikačným zariadením, zariadením na určenie polohy kontrolovanej osoby a zariadením varovania blízkosti a tiež, aby uložil žalovanému povinnosť podrobiť sa a strpieť inštaláciu vymenovaných technických prostriedkov a ich používanie, a aby za týmto účelom uložil žalovanému povinnosť podrobiť sa pokynom probačného a mediáčného úradníka. Súd prvej inštancie v tejto časti návrh zamietol (III. výrok).

4. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobkyňa svoj návrh odôvodnila tým, že žalovaný ju dňa 17.01.2024 v čase 16:45 hod. fyzicky a verbálne napadol v mieste jeho trvalého bydliska v čase, kedy tam venčila ich spoločné psy. Žalovaný ju chytil za obe ruky, sotil na zem a následne jej znemožnil pohyb tak, že na nej kľačal a oboma rukami ju chytil za krk, pričom jej vulgárne nadával a vyhrážal sa jej. Žalobkyni sa podarilo žalovaného odtlačiť, avšak po krátkej chvíli ju žalovaný opäť chytil za obe ruky a sotil ju na zem a opäť jej vulgárne nadával. Značne dezorientovanej sa jej podarilo z miesta činu odísť a dostaviť na lekárske ošetrovanie. V súvislosti s touto udalosťou žalobkyňa podala taktiež trestné oznámenie, ktoré stále prebieha. Ďalej poukázala na to, že k fyzickému útoku zo strany žalovaného došlo už v minulosti, a to dňa 02.10.2023, kedy ale tento incident neohlásila, nakoľko nechcela hrotiť situáciu a považovala to za individuálny skrat žalovaného. Žalobkyňa taktiež poukázala na to, že so žalovaným cca 5 rokov žili v partnerskom vzťahu v spoločnej domácnosti a takisto pracovali na spoločnom pracovisku, pričom žalobkyňa pracovala pre žalovaného na pozícii marketingového riaditeľa, neskôr generálneho riaditeľa, a to už aj v čase, keď neboli v partnerskom zväzku. Uviedla, že napriek incidentu zo dňa 17.01.2024 ju žalovaný prostredníctvom aplikácie Whats app naďalej kontaktuje, pričom ju osočuje a skrytým spôsobom sa jej vyhráža. Žalovaný sa systematicky a dlhodobo k žalobkyni správa takým spôsobom, že v žalobkyni vzbudil strach a obavu o jej život a zdravie.

5. Súd prvej inštancie na základe návrhu žalobkyne a jeho príloh konštatoval, že návrh je dôvodný, aj keď nie v celom rozsahu. Žalobkyňa predloženými lekáorskými správami a podaním trestného oznámenia osvedčila ňou tvrdené skutočnosti, teda že ju žalovaný dňa 17.01.2024 verbálne a fyzicky napadol. Ďalej konštatoval, že pri rozhodnutí o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia nerozhoduje na základe výsluchu strán, či vykonaného dokazovania, ale vychádza zo skutočností uvádzaných a preukázaných žalobcom v návrhu. Návrh preto musí nevyhnutne osvedčovať dôvodnosť a trvanie nároku, teda musia byť osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Zákonnou podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je neodkladnosť dočasnej úpravy pomerov alebo obava, že exekúcia bude ohrozená. Neodkladné opatrenie je možné nariadiť iba v prípade, ak je aspoň osvedčená danosť práva.

6. Na základe žalobkyňou tvrdených skutočností a pripojených listín mal súd prvej inštancie za osvedčenú dôvodnú obavu žalobkyne o svoje zdravie. Uviedol, že možno uveriť tvrdeniu žalobkyne, že sa žalovaného bojí, že sa cíti neisto, keď žalovaný vie kde býva a keď okrem incidentu zo dňa 17.01.2024 sa obdobný incident mal odohrať už aj v minulosti dňa 02.10.2023. Poukázal na to, že neodkladná ochrana poskytovaná neodkladným opatrením má za cieľ predísť určitému nebezpečenstvu, t.j. ohrozeniu práva, v danom prípade práva na ochranu osobnosti, života, dôstojnosti a zdravia. Dospel k presvedčeniu, že je na mieste upraviť pomery strán a nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým zakáže žalovanému kontaktovať žalobkyňu a približovať sa k nej, nakoľko nariadenie predmetného neodkladného opatrenia bude účinným prostriedkom pre zamedzenie budúcich konfliktov medzi stranami a zamedzenie prípadných ďalších verbálnych, či aj fyzických útokov.

7. Súd prvej inštancie však nevidel dôvod vyhovieť návrhu aj v časti nariadenie kontroly dodržiavania neodkladným opatrením nariadených povinností technickými prostriedkami, keďže má za to, že vyhovením v tejto časti návrhu by došlo k nevyváženému zásahu do vzťahu strán sporu v neprospech žalovaného. Konštatoval, že žalobkyňa túto časť návrhu odôvodňovala tým, že aj napriek incidentu zo dňa 17.01.2024 a podania trestného oznámenia z jej strany, žalovaný naďalej pokračuje v kontakte žalobkyne prostredníctvom aplikácie Whats app, pričom žalobkyňu osočuje a skrytým spôsobom sa jej vyhráža. Súd prvej inštancie však ani po podrobnom oboznámení sa s predloženou komunikáciou

žalobkyne, ňou tvrdené skutočnosti nezistil. V tejto časti preto návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

8. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP a konštatoval, že žalobkyňa bola v konaní, čo do samotného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia úspešná, preto jej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

9. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalovaný. Vyjadril nesúhlas s tvrdením súdu prvej inštancie o tom, že nariadenie neodkladného opatrenia bude účinným prostriedkom pre zamedzenie budúcich konfliktov medzi stranami a zamedzenie prípadných ďalších verbálnych, či fyzických útokov, pričom za zásadnú považuje skutočnosť, že je to práve žalobkyňa, ktorá osobne doslova vyhľadáva jeho prítomnosť a kontaktuje ho elektronickými prostriedkami. Žalovaný žalobkyňu žiadnym spôsobom nekontaktuje, naopak je doslova len nútený reagovať na jej správy, na čo však už úplne rezignoval. V súvislosti s popisom incidentu zo dňa 17.01.2024 samotná žalobkyňa uviedla, že počas tohto údajného incidentu, mala práve ona prísť do miesta trvalého pobytu žalovaného vo Svite a nie žalovaný do jej miesta pobytu. Žalobkyňa absolútne neopísala a nedoložila dôkazmi žiadnu situáciu, z ktorej by vyplývalo, že žalovaný sa ju snažil vyhľadať, prísť do miesta jej trvalého pobytu, sústavne ju kontaktovať za účelom vyvolania kontaktu, či akokoľvek žalobkyňu vyhľadávať. Práve naopak, z celej elektronickej komunikácie, ako aj zo samotného návrhu vyplýva, že žalobkyňa chodievala do domu žalovaného rada, opakovane a bez akýchkoľvek obáv, lebo tam chodila venčiť psy, a teda je to práve ona, ktorá iniciatívne vyhľadáva prítomnosť žalovaného, hoci si to žalovaný už neželal. Z celého incidentu opísaného žalobkyňou, tak v trestnom oznámení, ako aj v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že žalobkyňa neželane a neoprávnene vstúpila do obydľia žalovaného, pričom jediné, čo si žalobca žela bolo, aby jeho obydľie okamžite opustila. Je teda otázne ako sa dá z takého konania usúdiť, že je to žalovaný, ktorý sleduje žalobkyňu, keď to bola práve ona, ktorá bez ohlásenia vstúpila do jeho domu a nechcela jeho obydľie opustiť. Žalovaný zároveň uviedol, že žalobkyňa vstúpila do jeho domu napriek tomu, že ju opakovane vyzýval, aby mu vrátila kľúče od jeho domu, aby do tohto domu už nechodila. Táto však dňa 17.01.2024 do jeho domu aj tak prišla a žalovaný bol následne nútený vymeniť zámok vchodových dverí.

10. Žalovaný ďalej poukázal na to, že je to práve žalobkyňa, ktorá sleduje jeho elektronické zariadenie, porušuje jeho domovú slobodu, krivo ho obviňuje, neoprávnene používa jeho motorové vozidlo a z toho dôvodu aj žalovaný podal na žalobkyňu trestné oznámenie. Žalovaný zároveň poukázal na to, že žalobkyňa napriek tomu, že prezentuje strach zo žalovaného a túži po pokojnom prostredí, tak mimoriadne často navštevuje reštauráciu „C. C.“ v Spišskej Sobote, ktorá je vzdialená len cca 100 metrov od sídla firiem, v ktorých je žalovaný konateľom, pričom žalovaný do tejto reštaurácie chodí na obed v nezvyčajnom čase okolo 15.30 hod. a žalobkyňa má o tomto jeho neštandardnom zvyku vedomosť a paradoxne práve v tomto čase chodievala do tejto reštaurácie. Pokiaľ by teda mala žalobkyňa strach zo žalovaného, tak by určite nevyhľadávala jeho prítomnosť. Dokonca došlo k situácii, že žalovaný videl žalobkyňu v tejto reštaurácii, preto do tejto reštaurácie ani nevstúpil, aby to žalobkyňa nepoužila proti nemu.

11. Žalovaný poukázal na to, že viaceré tvrdenia žalobkyne sú rozporné a navyše klamlivé. Žalobkyňa nijako nepreukázala, že malo dôjsť k ňou tvrdenému incidentu dňa 02.10.2023. Z predložených lekárskejších správ tiež nevyplýva, aby mala byť dňa 17.01.2024 žalobkyňa napadnutá, či dusená žalovaným. Vyplýva z nich len to, že mala bolesti krčnej chrbtice a bolesti hlavy, ktoré sú bežné a na ktoré je podľa odporúčaní lekárov potrebný kľudový režim a analgetiká. Žalovaný má za to, že pokiaľ by došlo k takému napadnutiu, ako to tvrdí žalobkyňa, tak by následky museli byť omnoho fatálnejšie a vedela by ich preukázať minimálne modrinami, odreninami, či stopami po dusení a podobne. Z uvedeného teda vyplýva, že útoky, tak ako ich žalobkyňa popisuje, sa nestali.

12. Žalovaný taktiež poukázal na to, že žalobkyňa nijako nepreukázala neodkladnosť potreby úpravy pomerov, keďže k poslednému útoku malo údajne dôjsť 17.01.2024 a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podala až dňa 20.03.2024, teda viac ako dva mesiace po údajnom útoku, pričom žalobkyňa nijako nepreukázala akékoľvek správanie žalovaného, ktorým by sa snažil počas týchto dvoch mesiacov, či počas ďalšieho obdobia žalobkyňu vyhľadávať, kontaktovať, či akokoľvek vzbudzovať u nej obavu o jej zdravie, či život. Naopak, je to práve žalobkyňa, ktorá svojim vedomým a úmyselným konaním

kontaktuje žalovaného, vyhľadáva jeho prítomnosť chodením na miesta, o ktorých vie, že ich navštevuje žalovaný v určitom osobitnom čase resp. kontaktuje žalovaného zasielaním sms správ.

13. Žalovaný ďalej poukázal na to, že nariadenie neodkladného opatrenia nespĺňa princíp opodstatnenosti, ktorý má spočívať v odôvodnenej potrebe úpravy právnych pomerov strán sporu, avšak v danom prípade k žiadnym ďalším stretom strán sporu nedošlo, pričom ak by aj malo dôjsť k vyhrážkam žalovaného voči žalobkyni prostredníctvom elektronickej komunikácie, tak k žiadnemu osobnému stretu viac nedošlo, preto argumentácia súdu prvej inštancie o tom, že sú tu skutočnosti, ktoré odôvodňujú zákaz priblíženia, neobstojí. Žalovaný taktiež poukázal na to, že mu bol uložený zákaz priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov, avšak súd prvej inštancie vôbec neodôvodnil, pretože považuje túto vzdialenosť za primeranú, keďže môže prakticky dochádzať k takým situáciám, že žalovaný ani nebude mať vedomosť o prítomnosti žalobkyne, ktorá sa nachádza aj v tých priestoroch, kde sa obvykle pohybuje žalobca bez toho, aby on o tom vedel, pričom lokalita Spišskej Soboty je z určitých (evidentne účelových) dôvodov u žalobkyne mimoriadne obľúbená, a preto môže dôjsť kedykoľvek k osobnému stretnutiu so žalovaným. Žalobkyni to však neprekáža, a preto u nej evidentne absentuje akýkoľvek strach z možného stretnutia so žalovaným. Uloženie zákazu priblíženia taktiež nemožno považovať za súladné s princípom efektívnosti vydania neodkladného opatrenia, pričom ak by mal súd aj preukázané z elektronickej komunikácie akékoľvek vyhrážky, či iné žalobkyňou uvádzané skutočnosti, čo ale žalovaný zásadne odmieta, tak by bolo na mieste len uloženie zákazu kontaktovania sa so žalobkyňou a nie zákazu približovania sa k žalobkyni.

14. Žalovaný taktiež poukázal na to, že právne účinky neodkladného opatrenia nemajú obmedzovať povinnú osobu neprimeraným spôsobom a ak by súd ponechal v platnosti výrok o zákaze približovania sa na vzdialenosť 50 metrov k žalobkyni, a žalobkyňa by sa zdržiavala v centre Spišskej Soboty, žalovaný by sa pomaly ani nemal kam pohnúť, aby nedopatrením neporušil zákaz priblíženia, ba dokonca by nemohol ani vykonávať svoju funkciu konateľa v mieste sídla spoločností, v ktorých je konateľom. Rovnako v prípade, ak by sa bez toho, aby o tom vedeli, stretli napr. v obchodnom centre, vzdialenosť 50 metrov by znamenala, že by o sebe ani nemuseli vedieť, že jeden nakupuje v jednom obchode a druhý v inom a opätovne by došlo k porušeniu zákazu priblíženia sa. Takýto výrok rozhodnutia zasahuje veľmi neprimeraným spôsobom do práv žalovaného, najmä s poukazom na skutkovo a právne vágne odôvodnenie príslušného návrhu žalobkyne, čím rozhodne došlo k porušeniu princípu proporcionality pri rozhodovaní o vydaní neodkladného opatrenia. Žalovaný poukázal aj na to, že nariadené neodkladné opatrenie podľa súdu nemá len dočasný charakter a ak by toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, tak by to nielenže neprimerane zasiahlo do práv žalovaného týkajúceho sa slobody jeho pohybu (keďže ani by nemusel vedieť, že vo vzdialenosti 50 metrov od neho je žalobkyňa a už by porušoval súdom uloženú povinnosť), ale tento stav by bol aj trvalý a nezvratný. Preto takýto výrok neodkladného opatrenia nemôže obstať. Výrok I. je preto neurčitý, nejasný a tým aj nepreskúmateľný a žalovaný má za to, že sa jedná o inú vadu v konaní, ktorá môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, čo už zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) zákona č. 160/2015 Z.z. – Civilný sporový poriadok (CSP). Zároveň v kontexte všetkých vyššie uvádzaných skutočností má žalovaný za to, že žalobkyňa nepreukázala potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu, pričom pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia došlo k porušeniu princípov efektívnosti, proporcionality a opodstatnenosti, preto žalovaný trvá na tom, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza taktiež z nesprávneho právneho posúdenia veci, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené preto žalovaný navrhol, aby súd prvej inštancie podľa § 376 CSP odvolaniu vyhovel v celom rozsahu tak, že uznesenie Okresného súdu Poprad zo dňa 21.03.2024 zruší a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne, resp. alternatívne, aby podľa § 388 CSP rozhodol tak, že rozhodnutie Okresného súdu Poprad zo dňa 21.03.2024 zmení tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

16. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 písm. d) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

17. Úlohou súdu pred nariadením neodkladného opatrenia je zistiť, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami. Okrem uvedeného je potrebné hodnoverne osvedčiť aj tvrdené

skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Právne pomery a ich relevanciu posudzuje súd vždy v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie. Prvoinštančný súd dospel k záveru, že žalobkyňa dôvody vydania neodkladného opatrenia osvedčila a osvedčila aj trvanie nároku. Osvedčenie tvrdených skutočností (osvedčenie nároku) znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Výsledok takéhoto postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa zo zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako vysoko pravdepodobné. V tomto prípade platí, že je výlučne vecou navrhovateľa neodkladného opatrenia, aby svoje tvrdenia o osvedčení nároku, pre ktorý žiada dočasnú ochranu, podložil dostatočnými dôkazmi, z ktorých súd vyvodí záver o prípustnosti a opodstatnenosti takéhoto návrhu.

18. Odvolací súd poukazuje na to, že podľa § 325 ods. 1 CSP je možné nariadiť neodkladné opatrenia, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán sporu. Žalobkyňa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila hlavne tým, že dňa 17.01.2024 malo dôjsť zo strany žalovaného k jej fyzickému a verbálnemu ataku. Samotná žalobkyňa uviedla, že k tomuto incidentu došlo v mieste trvalého bydliska žalovaného. Zároveň poukázala na to, že dôvodnosť jej obavy o život a zdravie má vyplývať aj z elektronickej komunikácie, ktorú jej zasielal žalovaný. Súd prvej inštancie túto komunikáciu podľa názoru odvolacieho súdu vyhodnotil správne, keď konštatoval, že z tejto komunikácie nemožno vyvodiť dôvodnú obavu žalobkyne o jej život a zdravie. Odvolací súd taktiež poukazuje na to, že žalobkyňou tvrdený incident, ktorý sa mal stať 17.01.2024, a ktorý je pravdepodobne predmetom trestného konania, sa stal 17.01.2024, avšak žalobkyňa podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia až dňa 20.03.2024, teda po viac ako dvoch mesiacoch, čo podľa názoru odvolacieho súdu nespĺňa požiadavku bezodkladnej potreby úpravy pomerov strán sporu, pričom ani samotná žalobkyňa netvrdila, aby od 17.01.2024 bolo došlo k nejakým ďalším incidentom resp. k takému konaniu zo strany žalovaného, ktoré by u nej zakladalo relevantný dôvod obavy o zdravie a život.

19. Odvolací súd nespochybňuje, že vzťahy medzi stranami sporu sú narušené, že medzi nimi existujú animozita a nezrovnalosti, prípadne aj nároky, ktoré môžu byť teoreticky prejednávané v trestnom konaní resp. aj v civilnom konaní (tvrdené nevysporiadané záväzky medzi stranami sporu). Tieto skutočnosti, ktoré sú v podstate iba tvrdené žalobkyňou, bez ich primeranej relevancie vo vzťahu k podmienkam pre nariadenie neodkladného opatrenia, nemôžu zakladať také osvedčenie práva a potrebu bezodkladnej úpravy, aby boli splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia.

20. Odvolací súd v prvom rade poukazuje na to, že z tvrdení strán sporu a predložených listinných dôkazov nevyplýva, aby žalovaný aktívne vyhľadával prítomnosť žalobkyne, práve naopak, žalobkyňa sama potvrdila, že k incidentu malo dôjsť práve v obydlí žalovaného, kde dobrovoľne prišla, pričom žalovaný taktiež tvrdí, že je to práve žalobkyňa, ktorá účelovo vyhľadáva jeho prítomnosť napriek tomu, že si to on nepraje. Okolnosť, že žalovaný aktívne nevyhľadáva prítomnosť žalobkyne, považuje odvolací súd za zásadnú, pričom z tvrdení žalobkyne, ani z listín, ktoré predložila do spisu, nevyplýva, aby žalovaný akýmkoľvek spôsobom osobne vyhľadával resp. kontaktoval žalobkyňu. Taktiež odvolací súd nemal za osvedčené, aby žalovaný akýmkoľvek iným spôsobom kontaktoval žalobkyňu. Čo sa týka elektronickej komunikácie, tak je zrejmé, že žalovaný v podstatnej miere iba reagoval na správy žalobkyne a vyjadril sa tiež, že na správy žalobkyne už v súčasnosti vôbec nereaguje.

21. Vzhľadom na to, že odvolací súd nemal za preukázané, aby žalovaný osobne resp. akýmkoľvek iným spôsobom aktívne kontaktoval žalobkyňu, rozhodnutie súdu prvej inštancie na základe § 388 CSP zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Odvolací súd taktiež poznamenáva, že pokiaľ má žalobkyňa napriek uvedenému záverom skutočne reálnu obavu o svoj život a zdravie, tak je úplne logické, aby v prípade, pokiaľ to nie je nevyhnutné, nenavštevovala miesta, kde je predpoklad, že sa tam môže zdržiavať žalovaný, čím môže samozrejme aj ona prispieť k tomu, aby sa vzťahy medzi stranami sporu nijakým spôsobom nenarušili a aby čím skôr došlo k ukončeniu všetkých konaní, ktoré medzi stranami sporu existujú.

22. Výrokom III. napadnutého uznesenia súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v prevyšujúcej časti zamietol. Žalovaný podal odvolanie voči predmetnému uzneseniu v celom rozsahu, teda aj voči tomuto výroku. Z § 359 CSP ale vyplýva, že odvolanie môže podať iba strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Žalovaný vo vzťahu k tomuto výroku ale nie je stranou sporu v neprospech, ktorej bolo rozhodnutie vydané, keďže v tejto časti bol návrh na

nariadenie neodkladné opatrenia zamietnutý, preto žalovaný s poukazom na § 386 písm. b) CSP nie je osobou oprávnenou podať voči tomuto výroku odvolanie, a preto vo vzťahu k tomuto výroku odvolací súd odvolanie odmietol.

23. O trovách prvoinštančného aj odvolacieho konania, týkajúcich sa konania o nariadenie neodkladného opatrenia, medzi žalobkyňou a žalovaným rozhodol odvolací súd podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému priznal voči neúspešnej žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).